

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XIII. Sub Clemente V. adeo intolerabiles erant procurationes Legatorum ut se provinciales ab eis præstandis eximere studerent omnibus modis.
Probatur ex facto virorum ecclesiasticorum diœceseos ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ordinis procuraciones exigere moderatas, indulgentia concessa eidem ordini non obstante; quia tamen non est intentionis nostrae, nec credimus esse tuae, ut contra ipsorum indulgentiam procuraciones ab eis pecuniarie exigantur, mandamus quatenus cibus regularibus contentus, absque esu carnum, cum ad eos accesseris, prout in predicta indulgentia continetur, procuraciones pecuniarias occasione literarum huiusmodi non patiaris exigi ab eisdem.

Vide Clement.
Ad nostram. De
causis.

XII. In Gallia quoque nostra motus aliquos excitavit illa Legatorum procuraciones. Colligitur istud ex epistola Innocentij IV. ad Episcopos provinciae Narbonensis, ex qua constat illos difficiles se praebuisse in solutione procuracionum. Extat ea epistola in archivo Archiepiscopi Narbonensis. Sic autem habet.

Innocentius Episcopus servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Archiepiscopo Narbonensi ejusque suffraganeis salutem & apostolicam benedictionem. Volentes ut in vestris & Francia partibus sit uniformitas in procuracionibus sedis apostolicae Legatorum, praesentium auctoritate precipiendo mandamus quatinus huiusmodi procuraciones in provincia vestra ratione previa reductis ad legitimum modum qui in aliis provinciis regni Francia observatur. Datum Lugduni 11. Idus Iunii, pontificatus nostri anno quarto.

De hac legatione
vide Odat. Roy
naldum ad an.
1110. f. 31.

XIII. Anno MCCXX. cum Clemens V. Legatos in Galliam misisset Stephanum Tituli sancti Cyriaci in Thermis Presbyterum Cardinalem & Landulfum Tituli sancti Angeli Diaconum item Cardinalem, eisque indulgisset uti quando ea legatio duraret, tam in praesentia quam in absentia procuraciones usque ad summam viginti librarum Turonensium parvorum diebus singulis pro eorum quolibet, pro suis & familiae suae expensis, reciperent a personis ecclesiasticis exemptis & non exemptis illarum partium per quas eos transire contingeret eisque vicinarum vel adjacentium, habuit ista res contradictionem in episcopatu Helenensi, qui tum erat intra fines regni Aragoniae. Nam cum imperassent uti personae ecclesiasticae provinciae Narbonensis perfolverent quingentas libras monetae Turonensis, & Vicarij generales Archiepiscopi Narbonensis personas ecclesiasticas dioeceseos Helenensis taxassent in viginti libris Turonensium parvorum, Raymundus Episcopus Helenensis suo dioecesanorumque suorum nomine respondit non teneri se ad praestationem illius pecuniae, ea videlicet de causa, quod cum Helenensis dioecesis foret de alio regno, nunquam perfolverat procuraciones debitas Legatis aut Nuntiis qui a Romana Ecclesia mittebantur ad Regem Franciae pro negotiis di-

Alia extant in
archivo Archiepiscopi
Narbon.

atum Regem & regnum Franciae tangenti-
bus. Allegavit praeterea privilegium Inno-
centij IV. qui Iacobo Regi Aragonum per
speciale privilegium concessit quod si Legati
vel Nuntij per sedem apostolicam mitterentur, le-
gationis officium in dioecesi Elenensi minime exer-
cerent, licet sit de provincia Narbonensi, nisi de
episcopatu predicto Elenensi faceret mentionem,
& quod in regno Aragoniae esset situs. Quin &
Infans Sancius Regis Majoricarum, ad
quem tum comitatus Ruscinonensis pertine-
bat, primogenitus & Locumtenens, de ea-
dem re scripsit ad Vicarios generales Ar-
chiepiscopi Narbonensis, asserens inter ce-
tera istud redundare in praedictum & gra-
vamen Domini Regis Majoricarum. Quod
ideo annotavi, ut ostenderem variis inter-
dum contradictionibus jactatas fuisse pro-
curaciones Legatorum, variis coloribus qua-
sitis.

XIV. Nam eò procefferat Legatorum
apostolicae sedis aviditas, ut cum amplissima
auctoritate instructi ad provincias accede-
rent, tum in literis pontificiis de legatione sua
potestatem accepissent exigendi procuraciones,
etiam intentatis poenis excommuni-
cationis, sic se redderent in dictarum pro-
curacionum exactionibus onerosos, ut oppres-
si subditi huiusmodi onera non valerent sup-
portare, & victum longi temporis brevis
hora consumeret. Frustra enim fuit decre-
tum Gregorij X. in Concilio Lugdunensi,
qui ad exemplum Innocentij IV. veterat
ne procuraciones reciperentur in pecuniis,
munerumque receptionem interdixerat.
Gradum deinde ad licentiam fecit Bonifa-
cius VIII. qui eis quibus officium visitatio-
nis incumbit permisit uti a volentibus Eccl-
siarum & locorum visitatorum rectoribus seu per-
sonis pecuniam licite recipere valeant pro sum-
ptibus moderatis faciendis in victualibus, diebus
quibus visitationis officium personaliter exerce-
bunt. Hinc factum ut sequenti tempore &
Pontifices Legatis fecerint potestatem exi-
gendi procuraciones pecuniarias contra ma-
jorum instituta, & Legati ad omnem avidi-
tatem proni neque desides essent neque ne-
gligentes in exigendis procuracionibus. In
quo illud rursum incommodum eveniebat,
ut quoniam sedes apostolica, quemadmodum
adnotat Ioannes Paulus de Pavinis, pro mag-
na parte per sua privilegia divites a praestatione
procuracionum excemerat, pauperes multum
gravarentur ex ea pensatione, quae levior
non imponebatur, tamenetsi divites ab ea
praestanda immunes essent, sicque fiebat,
quod de seculo suo querebatur Salvianus,
ut pauperulos homines tributa divitum pre-
merent, & infirmiores ferrent sarcinas for-

Cap. Tolle
ex. l. l. l.
l. l. l.

Cap. l. l. l.
l. l. l.

Cap. l. l. l.
l. l. l.

Cap. l. l. l.
l. l. l.

Cap. l. l. l.
l. l. l.